

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Lucií Nevečeřalovou ve věci určení mateřství [REDACTED], nar. [REDACTED], t. č. [REDACTED], k nezl. [REDACTED], nar. [REDACTED] 201 [REDACTED], zast. městem Litvínov - Městským úřadem Litvínov - OSPOD jako opatrovníkem pro podání návrhu na zahájení řízení, a Statutárním městem Most – Magistrátem města Mostu jako kolizním opatrovníkem, dceři zapsané matky [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem Litvínov – Janov, [REDACTED], a neuvedeného otce, takto:

- I. Určuje se, že [REDACTED], nar. [REDACTED], je matkou nezl. [REDACTED], nar. [REDACTED] 201 [REDACTED].
- II. Nezl. [REDACTED] ponese příjmení [REDACTED].
- III. Nezl. [REDACTED] zůstává v ústavní výchově nařízené rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 7. 2017 č.j. 0P 125/2017-45.
- IV. Matce se výživné nevyměřuje.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- VI. Soudní poplatek za řízení se nevyměřuje.
- VII. České republice se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í

Návrhem ze dne 10. 7. 2017 se OSPOD Litvínov, coby opatrovník nezl. [REDACTED] pro zahájení řízení o určení mateřství domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud určil, že matkou nezl.

■ je nezl. ■. Návrh zdůvodnil tím, že dle dostupných informací je nezl. ■ biologickou matkou ■, kterou porodila v Belgii na doklady ■, nar. ■.

Nezl. ■, jíž soud přibral do řízení jako účastnici, se k návrhu připojila s tím, že je biologickou matkou nezl. ■.

Zapsaná matka se k žádnému ze dvou nařízených jednání, ač řádně a včas předvolána, bez omluvy nedostavila, soud proto ve věci jednal a rozhodl v nepřítomnosti zapsané matky v souladu s ust. § 101 odst. 3 o.s.ř.

Kolizní opatrovník doporučil návrhu vyhovět.

■ v rámci účastnického výsledku vypověděla, že je matkou ■, o kterou se stará ve ■ ■ má v RL zapsanu ■, nar. ■, protože si od ■ půjčila rodný list, na který si nechala udělat občanský průkaz, na který odjela se svým přítelem ■, nar. ■, do Belgie, kde se jí následně narodila jejich společná dcera ■. ■ je momentálně ve výkonu trestu, protože ji vyvezl do zahraničí, výkon trestu mu má skončit 13. 8. 201■. ■ je připravený uznat své otcovství ke ■. Ukončila povinnou školní docházku devátým rokem v osmé třídě. Zřejmě by měla pokračovat ve studiu v nějakém učebním oboru. Protože by chtěla domů k rodičům, pokusí se rodiče zajistit jí místo v některém z učebních oborů v Litvínově a nejbližším okolí, aby mohla na dlouhodobou propustku. Je zdravá, nemajetná. Je ochotna se i s dcerou podrobit testu DNA.

Z rodného listu nezl. ■ bylo zjištěno, že nemá zapsaného otce, jako matka je uvedena ■, nar. ■.

Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví genetika specializace molekulární genetiky a DNA diagnostiky vyplývá, že ■ je matkou nezl. ■.

Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 7. 2017 č.j. OP 125/2017-45, který nabyl právní moci dne 2. 9. 2017, byla nad nezl. ■ nařízena ústavní výchova na dobu tří let od právní moci rozsudku, aby mohla být se svou biologickou matkou ■, nad níž je nařízena ústavní výchova.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav: Nezl. ■ nemá zapsaného otce, jako matka je zapsaná ■, nar. ■, která byla do rodného listu zapsána, neboť biologická matka nezletilá, ■, nezl. ■ porodila na občanský průkaz na jméno ■. Nad nezl. matkou ■ je nařízena ústavní výchova, v důsledku čehož byla nařízena ústavní výchova i nad nezl. ■, aby mohla být se svou matkou.

Dle § 422 zák. č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“) je s řízením o určení otcovství spojeno řízení o péči o nezl. dítě a o výživě nezl. dítěte.

Dle § 415 odst. 1 z.ř.s. narodí-li se dítě, u něhož otcovství není určeno zákonnou domněnkou svědčící manželku matky, ani souhlasným prohlášením rodičů před matričním úřadem,

vyslechne soud toho, koho matka označuje za otce, zda uznává, že je otcem. Dle odst. 2 téhož ustanovení dojde-li k souhlasnému prohlášení rodičů o otcovství, uvede se to v protokolu a oznámí matričnímu úřadu, který vede knihu narození, v níž je dítě zapsáno.

Dle § 426 z.ř.s. pro řízení o určení a popření mateřství se použijí ustanovení o řízení o určení a popření otcovství přiměřeně.

Dle § 775 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) matkou dítěte je žena, která je porodila.

Dle § 907 odst. 1 „o. z.“ soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Podle odst. 2 téhož ustanovení soud při rozhodování o svěřeni do péče rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohly a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Podle odst. 3 téhož ustanovení soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.

Podle § 971 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) jsou-li výchova dítěte nebo jeho tělesný, rozumový či duševní stav, anebo jeho řádný vývoj vážně ohroženy nebo narušeny do té míry, že je to v rozporu se zájmem dítěte, anebo jsou-li tu vážné důvody, pro které rodiče dítěte nemohou jeho výchovu zabezpečit, může soud jako nezbytné opatření také nařídit ústavní výchovu. Učiní tak zejména tehdy, kdy dříve učiněná opatření nevedla k nápravě. Soud přitom vždy zvažuje, zda není na místě dát přednost svěřeni dítěte do péče fyzické osoby. Podle odst. 4 téhož ustanovení soud v rozhodnutí, kterým nařizuje ústavní výchovu, označí zařízení, do kterého má být dítě umístěno. Přitom přihlédne k zájmům dítěte a k vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Soud dbá na umístění dítěte co nejbližší bydlišti rodičů nebo jiných osob dítěti blízkých. To platí i tehdy, rozhoduje-li soud o přemístění dítěte do jiného zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy.

Podle § 972 odst. 1 o.z. lze ústavní výchovu nařídit nejdéle na dobu tří let. Ústavní výchovu lze před uplynutím tří let od jejího nařízení prodloužit, jestliže důvody pro nařízení ústavní výchovy stále trvají. Trvání ústavní výchovy lze prodloužit opakovaně, vždy však nejdéle na dobu tří let. Po dobu, než soud rozhodne o zrušení nebo o prodloužení ústavní výchovy, dítě zůstává v ústavní výchově, i když už uběhla doba dříve rozhodnutím soudu stanovená. Podle odst. 2 téhož ustanovení pomínou-li důvody, pro které byla ústavní výchova nařízena, nebo je-li možné zajistit dítěti jinou než ústavní péči, soud neprodleně ústavní výchovu zruší a zároveň rozhodne podle okolností o tom, komu bude napříště dítě svěřeno do péče.

Podle § 975 o.z. rozhodne-li soud o umístění dítěte do ústavní nebo ochranné výchovy, upraví také rozsah vyživovací povinnosti rodičů.

Dle § 911 o. z. lze výživné přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.

Dle § 913 odst. 1, odst. 2 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, případně zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

Dle § 914 o. z. je-li více osob povinných, které mají vůči oprávněnému stejné postavení, odpovídá rozsah vyživovací povinnosti každé z nich poměru jejich majetkových poměrů, schopností a možností k majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem ostatních.

Dle § 915 odst. 1 o. z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Dle § 921 o. z. se výživné plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak.

Dle § 922 odst. 1 o. z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.

Podle § 76 odst. 2 zák. č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, k žádosti o povolení změny jména nebo příjmení nezl. dítěte musí být dále přiložen písemný souhlas druhého rodiče, nebo pravomocné rozhodnutí soudu nahrazující tento souhlas.

Na základě shora popsaného skutkového stavu za použití shora citovaných zákonných ustanovení soud určil, že matkou nezl. ████████ je ████████, neboť znaleckým posudkem bylo její mateřství prokázáno. Jelikož je řízení o určení mateřství ze zákona spojeno s řízením o svěření do péče a určení výživného, rozhodl soud současně, že nezletilá zůstává v ústavní výchově, aby mohla být nadále se svou matkou, nad níž je nařízena ústavní výchova. Ústavní výchova nezl. ████████ je závislá na ústavní výchově její matky. Dojde-li k ukončení ústavní výchovy matky, dojde rovněž ke zrušení ústavní výchovy nad nezl. ████████. Jelikož matka je nezletilá, osobně o nezletilou pečuje, soud jí výživné nevyměřil. Zároveň soud rozhodl o příjmení nezletilé, aby se do budoucna jmenovala shodně jako její nezl. matka.

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., dle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Jelikož nezl. ████████ žádné náklady řízení nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že matka nezletilé splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, soud soudní poplatek za řízení nevyměřil. Z téhož důvodu soud nepřiznal České

republice náhradu nákladů řízení v podobě znalečného dle § 150 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě. Je-li to účelné, může rovněž nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin nebo nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie. Zůstane-li postup soudu bezvýsledný nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho dle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo svěřeno.

V Mostě dne 2. listopadu 2017

JUDr. Lucie Nevečřalová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Renata Ungerová